

vate som offentlige – kan tillade en videregående adgang, ligesom der kan indgås aftale herom efter reglerne i § 55.

For så vidt angår begrebet »færdsel på cykel«, jf. forslagens §§ 23 og 26, bemærkes, at dette må forstås med de begrænsninger, der følger af bemærkningerne til § 28, stk. 1.

For samtlige adgangsreglers vedkommende gælder, at den eksisterende lovs regler om statslig overtagelse, hvis offentlighedens adgang påfører ejeren gener (naturfredningslovens § 54, stk. 10–12, § 55, stk. 9, og § 56, stk. 4), foreslås ophævet, idet de har været uden praktisk betydning.

Med ordet »beboelsesbygning« i §§ 22–25 menes en bygning, der fremtræder som opført med henblik på beboelse, uanset om der er tale om helårs- eller fritidsbeboelse, eller om den for tiden er beboet.

Med ordet »driftsbygning« i §§ 23 og 24 menes en faststående driftsbygning for den pågældende jordbrugsejendom.

Det bemærkes, at selv om der ikke er opholdsret i nærheden af beboelses- og driftsbygninger, kan der godt være færdselsret.

Med udtrykket »lovlig adgang« i §§ 23–25 er der ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til naturfredningsloven, der anvender udtrykket »offentlig vej eller sti, eller hvortil der i øvrigt er adgang på lovlig måde«.

2. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 22

Reglen svarer i princippet til den gældende lovs § 54. Dog er der visse regler i den gældende, meget detaljerede, bestemmelse, der ikke er gentaget. Det gælder § 54, stk. 3, om adgang til strandbredder langs diger, der er anlagt i henhold til digelovgivningen. Det er opfattelsen, at kystbeskyttelsesloven i tilstrækkeligt omfang regulerer dette. Derved bortfalder den eksisterende ordning, hvorefter udgifter i forbindelse med almenhedens adgang til disse strandbredder refunderes digebestyrelsen med halvdelen af statskassen og halvdelen fra amtsrådet, jf. afsnit 3.2.7. i de almindelige bemærkninger.

Desuden foreslås § 54, stk. 7, om vejadgang til stranden heller ikke gentaget. Reglen har stort set aldrig været anvendt, idet adgangsproblemer normalt løses på kommunalt initiativ eller ved fredning.

Endelig er § 54, stk. 9, om særreglerne for de sønderjyske strande udeladt, så der fremover vil herske samme retstilstand i hele landet.

Til § 23

Reglen svarer i princippet til den gældende lovs § 55. Dog foreslås det, at cykling bliver tilladt i private skove på mindst 5 ha, hvilket allerede er tilfældet i de offentlige skove. Det bemærkes i denne forbindelse, at ligesom efter den gældende lov er det uden betydning for fastsættelsen af arealgrænsen på 5 ha, om skoven består af flere parceller.

Som hidtil må færdsel i privatejede skove kun finde sted på anlagte veje og stier men ikke udenfor disse. Færdsel må således ikke finde sted f.eks. på udyrkede, uegnede arealer beliggende i disse skove. Sådanne arealer udgør en del af skoven og er derfor ikke omfattet af § 24.

Det præciseres i *stk. 2*, at offentlighedens adgang ikke må forhindres eller vanskeliggøres.

Bestemmelsen tilsigter ikke at gribe ind i den almindelige drift af skoven. Der er således ikke pligt for skovejeren til at træffe særlige foranstaltninger i strid med den almindelige arbejdstilrettelæggelse, at fjerne grene, hugstafald m.v., som for en kortere periode evt. kan vanskeliggøre færdslen. Og bestemmelsen medfører ingen ændringer i ejerens ret til at omlægge skovens vejsystem.

Stk. 2 indeholder endvidere et forbud mod at opsætte usædvanlige hegn omkring skove. En udtømmende beskrivelse af, hvad der er usædvanlige hegn, lader sig ikke foretage. Levende hegn, lette trådhegn m.v. må betragtes som sædvanlige hegn, også selv om den pågældende skov ikke tidligere har været hegnet. Hegning om kulturer, juletræs- og pyntegrøntbevoksninger, frøavlsbevoksninger m.v. er sædvanlig, uanset at sådanne hegn netop har til formål at holde publikum ude fra disse arealer.

Det, bestemmelsen navnlig tilsigter, er at undgå hegn, der ved deres højde, konstruktion eller materialevalg virker dominerende eller skæmmende, eller som hindrer vildtets frie passage.

Stk. 3 og 4 svarer til de gældende regler.

Stk. 5 vedrører de privatejede skove. Reglerne i 1. og 2. pkt. vedrører de privatejede skove, der er på mindst 5 ha, medens 3. pkt. omhandler private skove, der er mindre end 5 ha.

Private skove på mindst 5 ha er åbne for offentlighedens færdsel efter hovedreglen i *stk. 1*, og de supplerende regler bl.a. i *stk. 5, 1. og 2. pkt.* Det er her foreslået, at ophold ikke må finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger, se afsnit 1. ovenfor. Efter den gældende lov gælder begrænsningen kun inden for 50 m fra beboelsesbygninger. Ændringen er begrundet i et ønske om at harmonisere reglerne om opholdsret for skove og udyrkede arealer, og skal ses i sammenhæng med den udvidede adgangsret ifølge lovforslaget.